

VÁNOČNÍ DOPIS

ČESKOBRATRSKÁ CÍRKEV EVANGELICKÁ
DOBŘÍŠ + HOŘOVICE
VÁNOCE 2024

A Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi. Spatřili jsme jeho slávu,
slávu, jakou má od Otce jednorozený Syn, plný milosti a pravdy.

(Janovo evangelium 1,14)

Milí přátelé,

s Vánocemi spojujeme každý řadu různých věcí, zvyků a obyčejů, zvláštní jídlo a hudbu, vůně. I to všechno jistě dotváří vánoční náladu. Ale proč vlastně jsou Vánoce? Proč je slavíme?

V jedné povídce se vypráví, jak se sešla různá zvířata a povídala si o Vánocích. A přela se o to, co je na Vánocích hlavní a podstatné, bez čeho by Vánoce ani nebyly Vánocemi, bez čeho by postrádaly svoje kouzlo a atmosféru. A každé zvíře spojovalo s ideálními Vánocemi něco trochu jiného.

„Samozřejmě, že musí být kapr a řízky,“ řekla liška. „Co by to bylo za Vánoce bez pořádného kusu masa!“ „Sníh, určitě sníh,“ řekl lední medvěd, „spousta sněhu!“ A zasněně pronesl: „Bílé Vánoce.“ Srnka řekla: „Já potřebuju stromek, pěkný smrček nebo borovici, jinak Vánoce slavit nemůžu.“ „A taky svíčky,“ pronesla sova, „ale ne moc, jen aby to vytvořilo pěknou romantickou atmosféru. To je přece hlavní.“

„Hlavně nějaké nové šaty,“ zakřičel páv a načechral si barevná péra na ocase. „Když nedostanu nic nového na sebe, nejsou to žádné pořádné Vánoce.“ „A taky nějaké šperky,“ zakrákala straka, „každé Vánoce něco přibude: náramek, hodinky, řetízek nebo brož. To je pro mě na Vánocích to nejkrásnější,“ dodala zasněně.

„A nesmíme zapomenout na vánočku a spoustu cukroví,“ zabrumlal medvěd. „Kdyby nebylo cukroví, nepotřebuju žádné Vánoce. K čemu by mi vlastně byly.“ „Dělejte to jako já,“ prohlásil jezevec, „chnět, zařezávat, dospávat, to je to pravé. Těch několik dní volna se výborně hodí. Vánoce jsou přece kvůli tomu, abychom se pořádně prospali.“

„A trochu se napili,“ doplnil vůl, „pořádně se napili a hezky se z toho vyspali...“ Najednou ale vykřikl: „Auvajs!“ protože dostal kopanec od vedle stojícího osla. „Ty vole jeden pitomý, a na dítě jsi úplně zapomněl?“

A vůl sklonil zahanbeně hlavu a řekl: „Máš pravdu, osle, hlavní na Vánocích je betlémské dítě. Kristus, Spasitel a Pán světa.“ „Ty, osle,“ řekl po chvíli zamyšleně, „a vědí to vůbec lidé?“

Vánoční příběh o Josefovi, Marii a dítěti v jeslích na slámě, znáte snad každý. Tenhle příběh ale není jen jednou z mnoha dalších věcí, které také patří k Vánocům. Tady jde o samé srdce Vánoc – a o mnohem více. Dítě v jeslích není jen nějaké obyčejné dítě: v něm přišel na svět sám Bůh, Stvořitel a Pán světa.

Bible vypráví, že Bůh stvořil svět dobrý a krásný, plný pokoje a lásky, a jako vrchol stvoření do něho postavil člověka. A dal mu zvláštní dar: svobodu myslet a rozhodovat se. Člověk ale tuhle svobodu využil k tomu, že se chtěl sám postavit na místo vyhrazené Bohu, chtěl sám určovat, co je dobré a špatné. Otočil se zády ke svému Stvořiteli, a zničil tím jak svůj vztah k Bohu, tak vztah k druhému člověku i k ostatnímu stvoření.

Navzdory tomu se ale Bůh neotočil k člověku zády. Nabízí mu zpět ztracený ráj. Přichází ale s tichostí a vlídností, nevnučuje se silou, nepodbízí se. Jeho nabídka je možné brát na lehkou váhu, je možné ji odmítnout. Jeho nabídka je ale míněna vážně, tak vážně, že kvůli tomu jeho Syn přišel na svět, a stal se člověkem. Přichází jako betlémské dítě.

O tom jsou Vánoce. O nesmírné Boží lásce k člověku, která se nezastavila před ničím, před vtělením a sestoupením z nebe na zem, před chlévem s jeslemi, dokonce ani před křížem, kam nakonec vedla cesta od jeslí.

Každé Vánoce jsou novým Božím pozváním: Podívej se, člověče, co jsem pro tebe udělal. I pro tebe se Ježíšovým příchodem otevírá nová šance. I pro tebe se Ježíšovým příchodem otevírá ráj. Boží láska se k tobě dnes sklání, ať jsi jakýkoli a kdokoli. Přijmi ji v pokoře a údivu, v důvěře a vděčnosti – a najdeš ráj.

Každé Vánoce jsou novým Božím zavoláním: Nech betlémské dítě, Ježíše, aby se narodil ve tvém srdci. Protože dokud bude betlémské dítě jen romantickým příběhem k dotvoření vánoční atmosféry, dokud se tě to nebude týkat osobně, dokud nebudeš vědět, že se Ježíš narodil i pro tebe, dokud ho nenecháš narodit se ve svém srdci, dotud nebudeš vědět, co jsou skutečné Vánoce.

Přeji vám, abyste se mohli radovat nejen z kapra a řízků, stromku, sněhu, svíček, nových šatů a šperků, cukroví, možnosti přispat si a dalších pěkných věcí, ale abyste se uměli radovat a radovali především z narození Ježíše Krista, betlémského dítěte, Spasitele světa. Protože i osel přece dobře ví, že betlémské dítě, Ježíš, je na Vánocích to úplně nedůležitější a nejdůležitější.

Setkání s Ježíšem, s jeho láskou, vám přeji pro tyto Vánoce. Krásné a požehnané Vánoce, plné radosti z narození betlémského dítěte, Spasitele světa, Ježíše Krista.

Michal Šourek, farář

Zastávky na cestě k Betlému

Ty, který jsi stvořil svět,
se pohnut láskou sám stáváš stvořením

Ty, který jsi vše povolal k životu,
se necháváš počít jako lidské dítě v lůně ženy

Ty, jehož neobsáhne celý vesmír,
se stáváš maličkým pozemšťanem na zemi

Ty, který vtiskl podobu všemu stvoření,
se necháváš formovat tělem ženy

Ty, Vyvýšený, Pán univerza,
žiješ jako prostý syn tesaře

Ty, Pán pánů a Král králů,
jsi dítětem prostých lidí v zapadlé zemi

Ty, kterému patří vše,
nacházíš v Betlémě jen zavřené dveře

Ty, který miluješ všechny lidi,
přicházíš na svět vykázaný do stáje

Ty, který trůníš nad dějinami světa,
jsi obdivován pastýři, ležící na slámě

Ty, který tišíš všechn náš hlad po životě,
píješ z prsu matky sám žízníc

Ty, který jsi moudrost a znáš vše,
pláčeš a koktáš jako nemluvně

Ty, který vedeš kroky světa,
se sám učíš chodit držen rukama rodičů

Ty, jehož láska zahrnuje stvoření i dějiny,
nám jako bratr ukazuje začátek Boží budoucnosti

Ty, který osvobozuješ lidi k životu,
umíráš nenáviděný se zločinci na kříži

Ty, Otcem vzkříšený, přicházíš znovu na svět
v životě lidí, které si podmanila tvoje láska